Instanţa de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (jud. Cazacu Grigorii)
Dosarul nr. 3r-1448/24 (2-23063930-02-3r-23122024)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

27 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

Examinînd în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată, recursul declarat de Agenția Națională de Reglementare în Energetică împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 noiembrie 2024, adoptată la cererea depusă SRL „Orhei-Vit" privind suspendarea hotărîrii Agenției Naționale de Reglementare în Energetică nr. 369 din 28.06.2024, privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă Canal-Orhei" în partea ce ține de aplicarea către SRL „Orhei-Vit" a pct. 2) și anume aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate prestat de SA „Regia Apă Canal-Orhei", în mărime de 28,15 lei/m3.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 04 mai 2023, SRL „Orhei-Vit" a depus acţiune în contencios administrativ către Agenţia Naţională pentru Reglementare în Energetică, terţi Consiliul mun. Orhei şi SA „Regia Apa Canal Orhei", prin care a solicitat:

- anularea parţială a Hotărârii ANRE nr.60 din 17.02.2023 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canal Orhei”, în partea tarifului aprobat pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „ Regia Apă- Canal Orhei’’ pentru consumatorii non-casnici, în partea ce excede serviciile de epurare de care beneficiază SRL „Orhei-Vit”;

- anularea parţială a Hotărârii ANRE nr.546 din 12.09.2023 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canal Orhei”, în partea tarifului aprobat pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „Regia Apă- Canal Orhei ” pentru consumatorii non-casnici, în partea ce excede serviciile de epurare de care beneficiază SRL „Orhei-Vit”;

- anularea parţială a Hotărârii ANRE nr.369 din 28.06.2024 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canal Orhei, în partea tarifului aprobat pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „Regia Apă- Canal Orhei”, în partea ce excede serviciile de epurare de care beneficiază SRL „Orhei Vit”.

În cadrul acţiunii înaintate, în ședința de judecată din 23.10.2024 avocatul SRL „Orhei-Vit”, Lefter Aurel a solicitat suspendarea hotărîrii Agenției Naționale de Reglementare în Energetică nr. 369 din 28.06.2024 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate de către SA ”Regia Apă CanalOrhei” în partea ce ține de aplicarea către SRL ”Orhei-Vit” a pct. 2) aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate prestat de SA ”Regia Apă Canal-Orhei”, în mărime de 28,15 lei/m3 .

În motivarea cererii a indicat că prin hotărârea privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă-Canal Orhei”, nr.369 din 28.06.2024, publicată în Monitorul Oficial nr.287-290 (9225-9228) din 04.07.2024, ANRE a aprobat tariful pentru furnizarea/ prestarea serviciului public de canalizare si de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă Canal-Orhei” în mărime de 28,15 lei/m3, nefiind aprobat tariful pentru prestarea exclusiv a serviciului de epurare a apelor uzate, care este furnizat de operatorul de servicii publice SA „Regia Apă Canal-Orhei” către SRL ”Orhei-Vit”.

A susținut că cu toate acestea, începând cu luna iulie 2024, „Regia Apa Canal-Orhei” SA emite facturi fiscale pentru serviciile de epurare a apelor uzate prestate SRL ”Orhei-Vit”, cu aplicarea tarifului de 28,15 lei/m3 - tarif aprobat pentru

prestarea serviciului public de canalizare şi de epurare a apelor uzate, fără a ţine cont de prevederile legislaţiei în vigoare şi de faptul că nu prestează SRL „Orhei-Vit” servicii de canalizare. În condiţiile expuse, consideră necesar să înainteze prezenta cerere de suspendare a actului administrativ în raport cu reclamantul, având în vedere următoarele motive de drept şi de fapt.

A menționat că în conformitate cu prevederile art.214 alin.(1) şi (2) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3). Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute ia art.172 alin.(2). Totodată, potrivit art.172 alin.(2) din Codul administrativ, motivele suspendării sunt: a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

A relevat că deşi norma legală nu instituie obligativitatea întrunirii cumulative a temeiurilor de suspendare, în speţă, motivele solicitării suspendării Hotărârilor ANRE nr.369 din 28.06.2024 sunt atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea aplicării actului administrativ respectiv, cât şi existenţa pericolului iminent de producere a unei pagube ireparabile prin aplicarea acestuia faţă de consumatorul căruia nu-i sunt furnizate serviciile vizate, a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea aplicării actului administrativ.

A menționat că, art.31 alin.(5) din Legea 303/2013 prevede că, în cazul în care alimentarea cu apă a consumatorului se asigură în exclusivitate din sursele proprii ale consumatorului, contractul se încheie numai pentru serviciul de canalizare şi/sau de epurare a apelor uzate. Totodată, potrivit art.35 alin.(1) lit. c) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare nr.303 din 13.12.2013 (în continuare Legea 303/2013) este expres indicat că: „în domeniul alimentării cu apă şi de canalizare se supun reglementării (...) tariful pentru serviciul public de canalizare şi/sau de epurare a apelor uzate.

A notatcă normele legale instituie dreptul consumatorului, în situaţii atipice, ca de exemplu cazul SRL „Orhei-Vit”, de a beneficia de un tarif separat pentru serviciul de epurare a apelor uzate, serviciu care de facto este prestat de Regia

„Apa Canal-Orhei” SA către SRL „Orhei-Vit”, circumstanță confirmată de părţi şi constatată prin acte judecătoreşti irevocabile, care sunt anexate la materialele cauzei.

Totodată a susținut că, tariful de 28,15 lei/m3 a fost aprobat prin Hotărârea ANRE nr.369 din 28.06.2024 pentru furnizarea/prestarea serviciului public de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către Regia „Apa Canal-Orhei” SA şi nu poate fi aplicat în privinţa SRL „Orhei-Vit”, deoarece întreprinderea nu beneficiază de serviciul de canalizare din partea Regiei „Apa Canal Orhei” SA.

A declarat că conform prevederilor legale în vigoare, ANRE are obligaţia să aducă în concordanţă cu cadrul stabilit de Legea 303/2013, actele sale normative, însă nu să facă trimitere la acestea pentru justificarea încălcării Legii 303/2013, care în art.35 alin. (1) lit. c), prevede dreptul consumatorului de a beneficia de tariful pentru furnizarea serviciului de epurare a apelor uzate. În rezultat, afirmă că se atestă existenţa suspiciunilor serioase şi rezonabile privind legalitatea aplicării Hotărârea ANRE nr.369 din 28.06.2024 în privinţa serviciilor furnizate de Regia ”Apa Canal-Orhei” SA către SRL „Orhei-Vit”, or, nici un consumator nu poate fi obligat să achite plata pentru servicii care de fapt nu-i sunt acordate.

Cu referire la existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ, indică că în speţă, Regia „Apa Canal-Orhei” SA emite neîntemeiat către SRL „Orhei-Vit” facturi fiscale pentru serviciile de epurare a apelor uzate cu aplicarea unui tarif care nu corespunde serviciilor furnizate, fiind aprobat pentru prestarea/furnizarea serviciilor de canalizare şi epurare a apelor uzate, astfel că este majorat neîntemeiat costul serviciilor furnizate.

În acest sens relevă că SRL „Orhei-Vit” nu se eschivează de la plata serviciilor prestate de Regia „Apă Canal – Orhei” SA, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat, ci doar nu este de acord să achite plata pentru servicii de canalizare care nu-i sunt furnizate.

Astfel a indicat că, actualmente SRL „Orhei-Vit” efectuează plata pentru serviciile de epurare a apelor uzate conform condiţiilor tranzacţiei de împăcare din 04.10.2016, confirmată prin încheierea Judecătoria Orhei nr.3CA-3/2016 din 31.10.2016 şi Deciziei Consiliului orăşenesc Orhei nr.3.14. din 22.04.2016, cu privire la aprobarea tarifelor la serviciul de epurare şi evacuare a apelor uzate de SA ”Orhei-Vit” şi soluţionarea pe cale amiabilă a litigiului”, care este în vigoare.

Cu referire la acest aspect a invocat că, Raportul de expertiză judiciară nr.1583-1598 din 26.08.2022 (anexat la materialele cauzei) a concluzionat: „...conform Hotărârii nr.223 din 01.07.2020 a ANRE au fost aprobate cheltuielile de bază

pentru SA Regia Apă-Canal Orhei în mărime de 7305800 lei MD la apa uzată epurată, ceea ce la un m3 revine 7,9 lei/m3 (7305800 lei MD/925379m3).

Totodată a menționat că, executând tranzacţia de împăcare din 04 octombrie 2016, SRL „Orhei-Vit" achită cu bună-credinţă serviciile de epurare a apelor uzate prestate de Regia "Apa Canal-Orhei" SA în mărime de 9,75 lei (fără TVA) pe m3 în perioadele 01 ianuarie - 31 mai şi 01 decembrie - 31 decembrie şi, respectiv, tariful de 10,75 lei (fără TVA) pe m3 în perioada 01 iunie - 30 noiembrie, tarife care în orice caz depăşesc cheltuielile reale ale Regiei „Apă Canal-Orhei" SA pentru prestarea întregului complex de servicii de canalizare.

Mai mult a notat că, datele stabilite în cadrul expertizei judiciare atestă cu certitudine că tariful achitat actualmente de SRL „Orhei-Vit" este practic dublu faţă de cheltuielile suportate de Regia „Apă Canal-Orhei" SA, pentru prestarea integrală a serviciului de canalizare şi epurare a apelor uzate, or, în cazul prestării doar a serviciului de epurare a apelor uzate, aceste cheltuieli ar fi mult mai mici, iar în consecinţă, aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu va cauza nici un prejudiciu Regiei „Apa Canal-Orhei" SA.

A susținut că în acelaşi timp, este evident că impunerea achitării unui tarif majorat, care nu corespunde serviciului prestat de Regia „Apă Canal-Orhei" SA va determina cheltuieli substanţiale nejustificate pentru compania noastră, care pot duce la sistarea activităţii, în condiţiile în care SRL „Orhei-Vit" va fi obligată să suporte de fapt cheltuieli duble pentru sistemul de canalizare.

Relevă că SRL „Orhei-Vit" este o întreprindere procesatoare de fructe şi legume, ceea ce presupune o activitate sezonieră de colectare şi prelucrare a materiei prime agricole. Or, obligarea achitării duble pentru servicii de canalizare care nu sunt prestate, va putea duce la incapacitatea de plată a întreprinderii şi, pe cale de consecinţă, SRL „Orhei-Vit" nu va fi capabilă să achiziţioneze materia primă de la producătorii agricoli. Totodată, în lipsa posibilităţilor de desfacere a produselor agricole perisabile, acestea vor fi distruse, cauzând pagube iminente întregului sector agrar, parte din lanţul de producere în care este implicată întreprinderea procesatoare SRL „Orhei-Vit". Reiterează că, folosindu-se de situaţia dominantă pe piaţa serviciilor pe care le prestează (hotărârea ANPC nr.86 din 26.06.2008), Regia "Apa CanalOrhei" SA emite unilateral SRL „Orhei-Vit" facturi fiscale cu tariful de 28,15 lei/m3 , or, aplicarea ilicită a tarifelor stabilite pentru servicii ce nu sunt prestate, aduce însemnate prejudicii întreprinderii. Concomitent, aplicarea unui tarif care include cheltuieli pentru activităţi de canalizare, care au fost deja o dată achitate de către companie, va cauza prejudicii iremediabile activităţii SRL „Orhei-Vit".

Suplimentar, a subliniat că potrivit art.19 alin. (2) din Codul civil, se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Prin urmare a menționat că, potrivit normei legale citate, achitarea unui tarif triplat, în mod cert cauzează un prejudiciu ireparabil pentru Reclamant, or, obligarea ilegală a SRL „Orhei-Vit" de a achita tariful de 28,15 lei/m3 faţă de tariful actual, achitat în sezonul de producere, de 10,75 lei/m3 , care depăşeşte cu mult cheltuielile suportate de Regia "Apa Canal-Orhei" SA pentru prestarea integrală a serviciului de canalizare, va cauza SRL „Orhei-Vit" un prejudiciu de circa 2,5-3 mln. lei anual. Prejudiciul de 3 mln. lei a fost calculat reieşind din datele stabilite în Raportul de expertiză judiciară nr.1583-1598 din 26.08.2022, după cum urmează 28,15 lei/m3 (tarif impus ilegal) - 10,75 lei/m3 (tarif achitat în sezonul de producere) x 182595 m3 (cantitatea de ape uzate deversate pe parcursul unui an de zile, ex.2019), la care se adăugă şi propriile cheltuieli ale întreprinderii pentru canalizare care sunt de circa 800 mii - 1 mln. lei anual. Corespunzător în anul 2023, volumul total al serviciilor prestate de Regia "Apa Canal-Orhei" SA a constituit 145754 m3 x (28,15 lei/m3- 10,75 lei/m3), rezultă că prin aplicarea ilegală a tarifului pentru servicii neprestate, SRL „Orhei-Vit" urmează să suporte un prejudiciu patrimonial de încă peste 2,5 mln. lei.

Astfel susține că pentru evitarea producerii unor prejudicii ireparabile Reclamantului este necesară emiterea unei încheieri de suspendare a Hotărârii ANRE nr.369 28.06.2024 în raport cu SRL "Orhei-Vit", deoarece în caz contrar se va cauza un prejudiciu material ireparabil atât SRL „Orhei-Vit", cât şi producătorilor agricoli, care vor fi privaţi de o modalitate de desfacere a materiei prime agricole. Declară că într-o practică constantă instanţele de judecată aplică măsurile de asigurare a acţiunii prin suspendarea executării actului administrativ, pentru a nu admite încălcarea drepturilor reclamanţilor în dosarele de contencios administrativ, precum şi pentru a preveni survenirea unei pagube iminente.

A afirmat că în speţă, este relevant că anterior SRL „Orhei-Vit" a contestat deja aplicabilitatea tarifului pentru serviciul public de canalizare şi epurare a apelor uzate furnizat de Regia „Apa Canal-Orhei" SA, aprobat prin Hotărârile ANRE nr.60 din 17.02.2023 şi nr.546 din 12.09.2023, în cazul serviciului de epurare a apelor uzate prestat SRL „Orhei-Vit".

Concomitent, SRL „Orhei-Vit" a solicitat aplicarea măsurilor de protecţie provizorie, astfel că prin decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-30/24 (2-23063930-

02-3r-19012024) din 29.02.2024 a fost dispusă suspendarea executării în privinţa SRL „Orhei-Vit” a Hotărârilor Agenţiei Naţionale de Reglementare în Energetică nr.60 din 17 februarie 2023 şi nr.546 din 12 septembrie 2023 „privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canal Orhei”, în partea ce ţine de aplicarea către SRL „Orhei-Vit” a pct.2) aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „Regia Apă-Canal Orhei”, pentru consumatorii non-casnici în mărime de 27,18 lei/m3.

Astfel a menționat că, din considerentul că potrivit reglementărilor art.6 §1 al Convenţiei cu privire la apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, cât şi a Recomandării nr.R (89) 8 privind protecţia judiciară provizorie în cauzele administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri la 13.09.1989, Rezoluţia (77) 31, cu privire la protecţia individuală faţă de actele autorităţilor administrative" adoptată de Comitetul de Miniştri al CE la 28.09.1997 - instanţa are obligaţia de a realiza principiul asigurării protecţiei provizorie eficace a persoanei interesate în cadrul unui proces contra unui act administrativ, precum şi având în vedere circumstanţele stabilite prin decizia irevocabilă a Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-30/24 (2-23063930-02-3r19012024) din 29.02.2024 este cert că la caz sunt întrunite condiţiile stabilite de art.172 alin. (2) Codul administrativ, în fapt şi în drept, urmând a fi adoptată o soluţie de admitere a cererii de suspendare.

Totodată, în situaţia în care, în prezentul litigiu, instanţa de contencios administrativ va adopta o soluţie contrară practicii judiciare stabilite într-un caz identic, aceasta va constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de articolul 6 §1 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, deoarece potrivit CEDO interpretarea şi aplicarea diferită a normelor legale, în circumstanţe similare, constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil prin practica judiciară contradictorie.

În concluzie, avocatul Lefter Aurel în interesele SRL „Orhei-Vit” a solicitat suspendarea executării hotărîrii Agenției Naționale de Reglementare în Energetică nr. 369 din 28.06.2024 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă Canal-Orhei”.

<u>Soluţia procesuală a instanţei de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 noiembrie 2024, a fost admisă cererea înaintată de către SRL „Orhei-Vit” privind suspendarea executării hotărîrii Agenției Naționale de Reglementare în Energetică nr. 369 din 28.06.2024 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de

epurare a apelor uzate de către SA "Regia Apă Canal-Orhei" în partea ce ține de aplicarea către SRL „Orhei-Vit" a pct. 2) și anume aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate prestat de SA „Regia Apă Canal-Orhei", în mărime de 28,15 lei/m3.

S-a suspendat executarea actului administrativ - Hotărîrii Agenției Naționale de Reglementare în Energetică nr.369 din 28.06.2024 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă Canal Orhei" în partea ce ține de aplicarea către SRL „Orhei-Vit" a pct. 2) aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate prestat de SA „Regia Apă Canal-Orhei", în mărime de 28,15 lei/m3 , până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond, Agenția Națională de Reglementare în Energetică a declarat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului reprezentantul recurentului a indicat că, instanța de fond a aplicat în mod eronat cadrul legal privind suspendarea executării actelor administrative, ignorând atât natura juridică a actelor contestate, cât și reglementările speciale incidente în materie tarifară.

Astfel, partea recurentă susține că instanță de fond a omis să țină cont de prevederile Metodologiei nr. 489/2019 privind determinarea, aprobarea și aplicarea tarifelor pentru serviciile publice de alimentare cu apă și de canalizare, act normativ în vigoare și obligatoriu, care stabilește modul de aprobare a tarifelor contestate. În opinia ANRE, această metodologie, nefiind anulată sau suspendată, produce efecte juridice și nu putea fi ignorată la adoptarea măsurii asigurătorii.

De asemenea, partea recurentă critică calificarea dată de instanța de fond actelor administrative contestate, arătând că acestea nu au caracter defavorabil, întrucât sunt acte adoptate în urma solicitării operatorului licențiat și vizează stabilirea tarifelor aplicabile tuturor consumatorilor. În această logică, se susține că suspendarea executării este inadmisibilă, deoarece art. 172 din Codul administrativ permite suspendarea doar în privința actelor administrative individuale defavorabile, iar nu a celor favorabile sau cu caracter general.

În același context, ANRE relevă că instanța a interpretat greșit calitatea de destinatar al actului administrativ, indicând în mod eronat că SRL „Orhei-Vit" ar fi afectată direct de hotărârea contestată, în condițiile în care destinatara actului este exclusiv SA „Regia Apă Canal-Orhei", în calitate de titular de licență, iar nu consumatorii finali.

Totodată, partea recurentă susține că instanța de fond a reținut în mod nejustificat existența unui prejudiciu ireparabil, în lipsa unor probe pertinente, arătând că reclamanta nu a demonstrat că executarea actului ar produce consecințe imposibil sau dificil de înlăturat. Se invocă faptul că prejudiciul pretins este unul eventual și de natură patrimonială, susceptibil de reparare ulterioară, iar împrejurarea că reclamanta continuă să achite parțial facturile confirmă lipsa unui risc real și iminent.

În plus, ANRE afirmă că suspendarea executării hotărârii contestate generează efecte negative asupra echilibrului sistemului tarifar, întrucât ar conduce la favorizarea unui consumator în detrimentul celorlalți și la imposibilitatea recuperării costurilor reale ale serviciului de către operator, ceea ce contravine cadrului legal și principiilor de funcționare a serviciului public.

Nu în ultimul rând, partea recurenta indică că instanța de fond a confundat analiza condițiilor pentru suspendare cu examinarea fondului cauzei, întemeindu-și soluția pe argumente ce țin de legalitatea și oportunitatea actului administrativ, aspecte ce urmează a fi analizate în cadrul judecării acțiunii principale, iar nu în procedura provizorie. În această ordine de idei, se susține că nu au fost întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, motiv pentru care măsura dispusă este nejustificată și urmează a fi anulată.

În consecință, partea recurenta solicită admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și respingerea cererii de suspendare ca neîntemeiată.

Argumentele părții intimate vis a vis de recursul declarat:

Prin referința depusă, reprezentantul SRL „Orhei-Vit”, avocatul Lefter Aurel a solicitat respingerea recursului declarat de Agenția Națională de Reglementare în Energetică cu menținerea fără modificări a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 noiembrie 2024.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar atestă că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 noiembrie 2024, a fost contestată cu recurs la 20 noiembrie 2024.

În circumstanțele descrise supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Agenția Națională de Reglementare în Energetică a fost depus în interiorul termenului legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

***Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

***Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ,** examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

***În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ,** instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

***Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ,** decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei atestă că, în fapt, la 28 iunie 2024, Agenția Națională de Reglementare în Energetică a adoptat hotărîrea nr. 369, privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate de către SA ”Regia Apă Canal-Orhei”, prin care s-a hotărît:

1. Se aprobă tarifele pentru serviciul public de alimentare cu apă potabilă furnizat de S.A. „Regia Apă Canal-Orhei” după cum urmează:

- pentru consumatorii casnici în mărime de 23,05 lei/m3;
- pentru consumatorii non-casnici în mărime de 26,10 lei/m3.

2. Se aprobă tariful pentru serviciul public de canalizare și de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „Regia Apă Canal-Orhei”, în mărime de 28,15 lei/m3.

3. Se aprobă tariful pentru producerea și transportarea apei în vederea redistribuirii de către S.A. ”Ragia Apă Canal-Orhei”, la punctul de branșare cu s. Piatra în mărime de 1,41 lei/m3, (f.d.11, vol. III).

La 04 mai 2023, SRL „Orhei-Vit” a depus acţiune în contencios administrativ către Agenţia Naţională pentru Reglementare în Energetică, terţi Consiliul mun. Orhei şi SA „Regia Apa Canal Orhei”, prin care a solicitat:

- anularea parţială a Hotărârii ANRE nr.60 din 17.02.2023 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canal Orhei”, în partea tarifului aprobat pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „ Regia Apă- Canal Orhei’’ pentru consumatorii non-casnici, în partea ce excede serviciile de epurare de care beneficiază SRL „Orhei-Vit”;

- anularea parţială a Hotărârii ANRE nr.546 din 12.09.2023 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canal Orhei”, în

partea tarifului aprobat pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „Regia Apă- Canal Orhei ” pentru consumatorii non-casnici, în partea ce excede serviciile de epurare de care beneficiază SRL „Orhei-Vit”;

- anularea parţială a Hotărârii ANRE nr.369 din 28.06.2024 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canal Orhei, în partea tarifului aprobat pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „Regia Apă- Canal Orhei”, în partea ce excede serviciile de epurare de care beneficiază SRL „Orhei Vit”, (f.d.5-12, vol. I)

În cadrul acţiunii înaintate, reclamanta SRL „Orhei-Vit” a solicitat emiterea ordonanţei provizorii privind suspendarea aplicării faţă de SRL „Orhei-Vit” a tarifului de 27,18 lei/m3 , aprobat prin Hotărârea ANRE nr.60 din 17.02.2023, pentru furnizarea /prestarea serviciului public de canalizare şi de epurare a apelor uzate, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătoreşti în prezentul litigiu, (f.d.126-129, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani) din 16 iunie 2023, s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei SRL „Orhei-Vit”, privind emiterea ordonanţei provizorii, prin care să fie suspendată aplicarea faţă de SRL „Orhei-Vit” a tarifului de 27,18 lei/m3, aprobat prin Hotărârea ANRE nr.60 din 17.02.2023 pentru furnizarea/prestarea serviciului public de canalizare şi de epurare a apelor uzate, (f.d.147-148, vol. I)

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 23 octombrie 2023 a fost anulată încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani) din 16 iunie 2023 şi a fost remisă cauza în adresa Judecătoriei Chişinău, sediul Râşcani, în acelaşi complet de judecată. Instanţa de recurs reţinând că, la caz, judecătorul primei instanţe prematur s-a expus asupra cererii formulate de către reclamanta SRL „Orhei-Vit” privind emiterea ordonanţei provizorii, urmând iniţial să stabilească care sunt pretenţiile reclamantei şi care este tipul acţiunii în contencios administrativ, or, după cum formulează pretenţiile reclamanta, nu este clar care sunt cerinţele şi care este tipul acţiunii, (f.d. 187-197, vol. I)

La 4 decembrie 2023, SRL „Orhei-Vit” a depus cererea de concretizare a pretenţiilor din acţiune şi a formei de protecţie provizorie. Astfel, prin cererea depusă, SRL „Orhei-Vit” a solicitat:

- anularea parţială a Hotărârilor ANRE nr. 60 din 17 februarie 2023 şi nr. 546 din 12 septembrie 2023 ambele privind aprobarea tarifelor pentru fumizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă-Canal Orhei”, în partea tarifului aprobat pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de

S.A. „Regia ApăCanal Orhei” pentru consumatorii nonsnici şi anume în partea tarifului ce excede serviciile de epurare de care beneficiază SRL „Orhei-Vit”;

- emiterea unei încheieri în condiţiile art. 214 Codul administrativ prin care să se dispună suspendarea executării Hotărârilor Agenţiei Naţionale de Reglementare în Energetică nr. 60 din 17 februarie 2023 şi nr. 546 din 12 septembrie 2023 ambele privind aprobarea tarifelor pentru fumizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canal Orhei, în partea tarifului aprobat pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „Regia Apă-Canal Orhei” pentru consumatorii nonsnici, în partea tarifului ce excede serviciile de epurare de care beneficiază SRL „Orhei-Vit”, (f.d.3-8, vol. II)

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 13 decembrie 2023, a fost admisă cererea SRL „ Orhei-Vit” privind suspendarea executării actelor administrative contestate. S-a suspendat executarea hotărârilor Agenţiei Naţionale pentru Reglementare în Energetică nr. 60 din 17 februarie 2023 şi nr. 546 din 12 septembrie 2023 ambele privind aprobarea tarifelor pentru fumizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canal Orhei, în partea tarifului aprobat pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „ Regia Apă-Canal Orhei ’’pentru consumatorii non-casnici, şi anume în partea tarifului ce excede serviciile de epurare de care beneficiază SRL „Orhei-Vit”, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătoreşti. S-a menţionat că suspendarea dispusă, se aplică doar în raport cu participantul la proces în a cărui favoare a fost dispusă măsura de protecţie provizorie - SRL ” Orhei-Vit”, (f.d.17-24, vol. II).

Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-30/24 (2-23063930-02-3r-19012024) din 29 februarie 2024, s-a admis recursul declarat de Agenţia Naţională pentru Reglementare în Energetică. S-a casat încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 13 decembrie 2023, şi s-a adoptat o nouă decizie potrivit căreia:

S-a admis parţial cererea SRL „Orhei-Vit” privind suspendarea executării actelor administrative contestate. S-a suspendat până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătoreşti, executarea în privinţa SRL „Orhei-Vit” a Hotărârii Agenţiei Naţionale pentru Reglementare în Energetică nr. 60 din 17 februarie 2023 „privind aprobarea tarifelor pentru fumizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă-Canai Orhei”, în partea ce ţine de aplicarea către SRL ’’Orhei Vit” a pct.2) aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de

S.A. „Regia Apă-Canal Orhei”, pentru consumatorii noncasnici în mărime de 27,18 lei/m.

S-a suspendat până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătoreşti, executarea în privinţa SRL „Orhei-Vit” a Hotărârii Agenţiei Naţionale pentru Reglementare în Energetică nr. 546 din 12 septembrie 2023 „privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către S.A. „Regia Apă Canal-Orhei”, în partea ce ţine de aplicarea faţă de SRL ’’Orhei Vit” a pct. 2) - aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare şi de epurare a apelor uzate prestat de S.A. „Regia Apă Canal-Orhei”, pentru consumatorii non-casnici în mărime de 27,18 lei/m3 (f.d.56-69, vol. II).

La 23.10.2024, SRL „Orhei-Vit”, prin intermediul avocatului Lefter Aurel a solicitat suspendarea hotărârii ANRE nr. 369 din 28.06.2024 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă Canal-Orhei” în partea ce ţine de aplicarea către SRL ”Orhei-Vit” a pct. 2) aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare şi epurare a apelor uzate prestat de SA „Regia Apă Canal-Orhei”, în mărime de 28,15 lei/m3.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 noiembrie 2024, a fost admisă cererea înaintată de către SRL „Orhei-Vit” privind suspendarea executării hotărîrii Agenției Naționale de Reglementare în Energetică nr. 369 din 28.06.2024 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate de către SA ”Regia Apă Canal-Orhei” în partea ce ține de aplicarea către SRL „Orhei-Vit” a pct. 2) și anume aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate prestat de SA „Regia Apă Canal-Orhei”, în mărime de 28,15 lei/m3.

S-a suspendat executarea hotărîrii Agenției Naționale de Reglementare în Energetică nr.369 din 28.06.2024 privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă Canal Orhei” în partea ce ține de aplicarea către SRL „Orhei-Vit” a pct. 2) aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate prestat de SA „Regia Apă Canal-Orhei”, în mărime de 28,15 lei/m3 , până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești, (f.d.107-116, vol. II).

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond or, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a

libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Potrivit art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.*

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit un remediu legal efectiv chemat să contribuie la asigurare respectării principiului legalității, care guvernează întreaga activitate a autorităților publice - **suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezinta o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Prin cererea înaintată, reclamantul a solicitat *inter alia* aplicarea măsurilor provizorii prin suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil – hotărîrea Agenției Naționale de Reglementare în Energetică nr. 369 din 28.06.2024, privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă Canal-Orhei” în partea ce ține de aplicarea către SRL „Orhei-Vit” a pct. 2) și anume aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate prestat de SA „Regia Apă Canal-Orhei”, în mărime de 28,15 lei/m3.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13.09.1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, în decizia privind acordarea protecției

provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz *prima facie* împotriva valabilității actului.

Astfel, din conținutul Recomandării abordate, se desprinde că, măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a se evita acționarea formalistă și nejustificată, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

În temeiul art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt:

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Consecvent, în sensul normei enunțate, se reține că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții, care nu neapărat urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin

preluarea textelor de lege, fiind cert instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Corespunzător, instanța de recurs relevă că, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că, se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

Completul judiciar notează, că atît Recomandarea R (89) 8 adoptată de către Consiliul de Miniștri din cadrul Consiliului Europei, cît și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și prevederile Codului administrativ instituie posibilitatea, iar în cazul întrunirii temeiurilor prevăzute de art. 172 alin. (2) Cod administrativ și necesitatea acordării măsurilor de protecție provizorii de suspendare a executării actelor administrative. La acordarea măsurilor provizorii instanța de judecată este obligată să verifice existența cazurilor *prima-facie* împotriva valabilității actelor administrative, astfel instanța are obligația de a verifica existența acelor împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrative individual.

Procedura de examinare sumară a împrejurărilor care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate a actului administrativ în cadrul examinării suspendării executării actului administrativ nu prejudiciază fondul cauzei, deoarece analizei existenței unor indicii de răsturnare a prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ nu i se poate pretinde amploarea și profunzimea raționamentelor pe care se fundamentează o soluție pronunțată cu privire la acțiunea în anularea actului.

Completul specializat reține că *în susţinerea poziţiei privind existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile*, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, partea reclamantă a invocat un ansamblu de circumstanțe concrete, ce depășesc nivelul unor simple afirmații abstracte, și care conturează, la nivel de aparență, existența unui risc real și iminent de producere a unor consecințe prejudiciabile semnificative.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că, în urma aplicării tarifului aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 369 din 28 iunie 2024, partea intimată - SRL „Orhei-Vit” este obligată să achite un tarif unic pentru serviciul de canalizare și epurare a

apelor uzate, în condițiile în care aceasta susține, iar la această etapă procesuală nu există probe contrare concludente, că beneficiază exclusiv de serviciul de epurare, utilizând propria infrastructură de canalizare.

În aceste circumstanțe, aplicarea unui tarif ce include componente aferente unor servicii pretins neprestate determină, în mod evident, o majorare substanțială a obligațiilor pecuniare ale intimatei, majorare care, potrivit datelor prezentate, se ridică la valori considerabile, estimate la nivel de milioane de lei anual.

Or, începând cu luna iulie 2024, operatorul a emis facturi fiscale către SRL „Orhei-Vit" cu aplicarea tarifului de 28,15 lei/m3, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 369 din 28 iunie 2024. Partea intimată - SRL „Orhei-Vit", a arătat că, până la acel moment, achita pentru epurarea apelor uzate, în temeiul tranzacției de împăcare și al actelor administrative locale aplicabile, tarife de 9,75 lei/m3 și 10,75 lei/m3, în funcție de sezon, astfel încât noul tarif reprezintă o creștere substanțială a costului suportat.

De asemenea, în acest sens SRL „Orhei-Vit", a invocat raportul de expertiză judiciară nr. 1583-1598 din 26 august 2022, potrivit căruia cheltuielile de bază aprobate pentru apa uzată epurată reveneau la circa 7,9 lei/m3, iar tariful deja achitat de SRL „Orhei-Vit" pentru serviciul de epurare depășea în orice caz acele costuri. Pe această bază, partea intimată a estimat că aplicarea tarifului de 28,15 lei/m3, în locul celui de aproximativ 10,75 lei/m3, generează un prejudiciu anual de circa 2,5–3 milioane lei, la care se adaugă propriile cheltuieli ale întreprinderii pentru sistemul său de canalizare, în cuantum de circa 800 mii – 1 milion lei anual.

Aceste date, chiar dacă vor face obiectul unei verificări aprofundate la judecarea fondului, sunt suficiente pentru a demonstra, la nivel de aparență, că nu este vorba despre un risc ipotetic sau insignifiant, ci despre o sarcină economică imediată, repetitivă și considerabilă. Caracterul iminent al prejudiciului derivă din însăși executarea continuă a actului contestat, reflectată în emiterea lunară a facturilor și în acumularea succesivă a unor obligații pecuniare sporite.

Contrar susținerii recurentului, împrejurarea că prejudiciul are, în parte, natură patrimonială nu exclude, în mod automat, caracterul său greu sau chiar imposibil de reparat. În materie de suspendare a actului administrativ, analiza nu se reduce la întrebarea teoretică dacă un prejudiciu bănesc poate fi, în abstract, compensat ulterior, ci vizează impactul concret al executării actului asupra situației reclamantului pe durata procesului. Or, atunci când cuantumul obligațiilor este unul ridicat, plata este repetitivă, iar efectul imediat constă în afectarea capacității operaționale și financiare a unei întreprinderi, prejudiciul depășește simpla logică a unei creanțe recuperabile ulterior.

La caz, partea intimată – SRL „Orhei-Vit”, fiind un producător autohton, a arătat că desfășoară activitate de procesare a fructelor și legumelor, cu un pronunțat caracter sezonier, dependentă de achiziția materiei prime agricole și de continuitatea procesului tehnologic. SRL „Orhei-Vit” a susținut că obligarea la plata unui tarif majorat pentru servicii neprestate poate conduce la incapacitate de plată, la imposibilitatea achiziționării materiei prime și, în consecință, la afectarea întregului lanț economic în care este implicată, inclusiv a producătorilor agricoli.

Din aceeași perspectivă, s-a invocat și riscul acumulării de datorii față de operator și al eventualei sistări a serviciului de epurare, ceea ce, pentru o întreprindere cu profilul intimatei, ar produce consecințe deosebit de grave.

Prin urmare, Completul judiciar reține că prejudiciul invocat este suficient individualizat prin date, calcule și circumstanțe economice concrete. Nu se poate spune că instanța de fond a admis cererea de suspendare în lipsa probelor sau exclusiv pe baza unor afirmații generale. Dimpotrivă, aceasta a avut în vedere diferența semnificativă între tariful anterior achitat și cel nou aplicat, volumul apelor uzate deversate, structura activității economice a intimatei, tranzacția de împăcare existentă, raportul de expertiză și practica anterioară dintre aceleași părți.

De asemenea, nu poate fi reținut nici argumentul ANRE privind pretinsa favorizare a unui consumator în detrimentul altora. În primul rând, suspendarea dispusă nu are caracter general, ci produce efecte exclusiv în raport cu SRL „Orhei-Vit”, conform chiar soluției primei instanțe și cadrului normativ incident. În al doilea rând, teza intimatei nu este aceea a exonerării totale de la plată, ci a neaplicării unui tarif ce include servicii care nu îi sunt furnizate. Intimata a arătat expres că nu se eschivează de la plata serviciului de epurare și că a continuat să achite tarifele corespunzătoare acestui serviciu.

Completul judiciar va reține de principiu faptul că verificând existența condițiilor obligatorii prevăzute la art. 172 alin. (2) Cod administrativ, în procesul executării din oficiu a actelor administrative urmează a fi asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții de echitate pentru particulari, întrucît acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționare, iar legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitrariului. Tocmai de aceea, suspendarea actelor administrative trebuie considerate ca fiind în realitate un instrument procedural eficient aflat la îndemîna, inclusiv a instanței de judecată pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atîta timp cît judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele asupra celor vizați.

Completul de judecată precizează că, instanţa nu trebuie de fiecare data să procedeze la analizarea criticilor de ilegalitate pe care se întemeiază însăşi cererea

de anulare a actului administrativ, ci la etapa soluționării cererii de suspendare, urmează să-şi limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept, care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumpţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Corespunzător, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de *suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual*, se subânţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge instanța că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu-zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile de alternativă de admitere a acţiunii în contestare. În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că, ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a reținut în mod justificat existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea aplicării Hotărârii ANRE nr. 369 din 28 iunie 2024 față de reclamantă. Din poziția procesuală a părții intimate, susținută atât în cererea de suspendare, cât și în referința la recurs, rezultă că aceasta și-a întemeiat alegațiile pe dispozițiile art. 31 alin. (5) și art. 35 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2013, invocând că, în situația în care alimentarea cu apă se asigură din surse proprii, raportul contractual poate privi numai serviciul de canalizare și/sau de epurare, iar legislația admite reglementarea distinctă a tarifului pentru serviciul public de canalizare și/sau de epurare a apelor uzate. Partea intimată – SRL „Orhei-Vit” a susținut că, în cazul său, serviciul efectiv prestat este doar cel de epurare, iar nu și cel de canalizare, astfel încât aplicarea unui tarif unic, care include și componente aferente canalizării, ridică serioase semne de întrebare asupra conformității actului administrativ cu legea specială.

Or, această teză nu a fost formulată în abstract, ci este susținută prin împrejurări de fapt concrete. Din actele dosarului rezultă că SRL „Orhei-Vit” a invocat și a anexat înscrisuri din care rezultă că dispune de propria infrastructură de canalizare, pe care o întreține din cont propriu, iar operatorul public prestează în raport cu ea doar serviciul de epurare a apelor uzate. Totodată, aceasta a făcut trimitere la tranzacția de împăcare din 04 octombrie 2016, confirmată prin încheiere judecătorească, precum și la decizia Consiliului orășenesc Orhei nr. 3.14 din 22 aprilie 2016, potrivit cărora plata era efectuată distinct pentru serviciul de epurare, iar nu a unui serviciu integrat de canalizare și epurare.

Or, în ipoteza în care serviciul de canalizare nu este prestat în mod efectiv de operatorul public, iar consumatorul utilizează o infrastructură proprie pentru această componentă, aplicarea unui tarif unic, care include și costuri aferente unui serviciu neprestat, apare, prima facie, ca fiind susceptibilă de a depăși limitele legale ale reglementării tarifare și de a contraveni principiului proporționalității.

În aceste condiții, Completul specializat nu poate reține ca întemeiată critica recurentului potrivit căreia instanța de fond ar fi ignorat Metodologia nr. 489/2019. Dimpotrivă, problema ridicată de reclamantă este tocmai aceea că metodologia subsecventă nu poate prevala asupra legii și nu poate justifica, prin propria sa reglementare incompletă sau neadaptată, aplicarea unui tarif care, la nivel de aparență, nu corespunde serviciului efectiv prestat. Acesta este un argument verosimil în logica controlului *prima facie*, iar nu o dezlegare definitivă a fondului. Faptul că recurenta consideră metodologia obligatorie nu înlătură, prin sine însuși, îndoiala rezonabilă asupra legalității aplicării concrete a actului în raport cu un consumator aflat într-o situație particulară, cum este SRL „Orhei-Vit”.

Mai mult, din conținutul răspunsurilor emise de Comisia economie, buget și finanțe a Parlamentului Republicii Moldova (CEB-04 nr. 171 din 03.04.2023) și de Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova (nr. 19-4197 din 15.08.2023) rezultă că, în cadrul normativ existent, este admisă posibilitatea stabilirii unor tarife distincte pentru activitățile desfășurate de operator, inclusiv pentru serviciul de epurare a apelor uzate, ceea ce, la nivel de aparență, pune sub semnul întrebării legalitatea aplicării unui tarif unic în situația particulară a intimatei.

Deși aceste înscrisuri nu au caracter obligatoriu și nu pot substitui interpretarea instanței asupra legii aplicabile, ele constituie elemente relevante de context care, coroborate cu celelalte circumstanțe ale cauzei, întăresc concluzia existenței la această etapă a unor suspiciuni serioase și rezonabile asupra legalității soluției administrative adoptate de autoritatea recurentă.

Prin urmare, nici argumentul părții recurentei privind lipsa calității de destinatar al actului contestat nu poate fi acceptat. Or, o interpretare pur formală a noțiunii de destinatar, în sensul excluderii persoanei asupra căreia actul produce efecte directe și imediate, ar lipsi de substanță dreptul la protecție jurisdicțională efectivă. În materia contenciosului administrativ, ceea ce interesează nu este numai cui îi este adresat actul în mod nominal, ci și cine suportă, în mod concret, efectele sale vătămătoare.

În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa confundare a analizei fondului cu cea a condițiilor de suspendare, Completul judiciar constată că nici aceasta nu este întemeiată. Din examinarea încheierii contestate rezultă că instanța de fond s-a limitat la o analiză sumară, specifică procedurii de suspendare, fără a se pronunța definitiv asupra legalității actului administrativ, ci doar a constatat existența unor aparențe de nelegalitate și a unui risc de prejudiciu, în conformitate cu exigențele art. 172 Cod administrativ.

Reiterând, Completul judiciar specializat va menționa și faptul că, măsurile provizorii sau asiguratorii fac parte din cadrul juridic al *Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel art. 39 din Regulamentul Curții* prevede că, Camera sau, dacă este cazul, Președintele secției sau un judecător de serviciu numit în temeiul pct. 4 al acestui articol poate, fie la cererea unei părți sau a oricărei persoane interesate, fie din oficiu, să indice părților orice măsură provizorie ce consideră că trebuie să fie adoptată în interesul părților ori al bunei desfășurări a procedurii. Atunci când se consideră potrivit, Comitetul de Miniștri [Consiliul Europei] este informat imediat cu privire la măsura adoptată într-o cauză dată. Camera sau, dacă este cazul, Președintele secţiei sau un judecător de serviciu numit în temeiul pct. 4 al acestui articol poate invita părțile să-i prezinte informații cu privire la orice problemă legată de aplicarea măsurilor provizorii pe care le-a indicat. Președintele Curții poate numi vicepreședinții secțiilor ca judecători de serviciu pentru a decide asupra cererilor de măsuri provizorii.

Astfel, măsurile provizorii sau asiguratorii sunt instituite și aplicate în calitate de măsuri urgente care, conform practicii bine stabilite a Curții Europene a Drepturilor Omului, se aplică numai în cazul în care există un risc iminent de vătămare ireparabilă. Astfel de măsuri sunt luate în legătură cu procedurile în fața Curții, fără a prejudicia eventualele decizii ulterioare privind admisibilitatea sau fondul unui proces. Curtea încuviințează astfel de cereri pentru măsuri provizorii numai în mod excepțional, atunci când reclamantul ar fi altfel expus unui risc real de vătămare gravă şi ireversibilă. Aceste măsuri sunt indicate atunci Guvernului pârât. Totuși, este de asemenea posibil ca Curtea să indice reclamanților măsuri conform art. 39. Practica acestei Curți este de a examina fiecare cerere individual şi

prioritar printr-o procedură scrisă. Reclamanții şi guvernele sunt informați privitor la deciziile Curții de măsuri provizorii. Refuzurile de a aplica art. 39 nu pot fi atacate. Durata măsurii provizorii se stabilește, în general, pentru a acoperi perioada derulării procedurii în fața Curții sau o perioadă mai scurtă.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a uzat de mecanismul măsurilor provizorii în numeroase cauze aflate în examinare.

În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că, neconformându-se recomandărilor Curții cu privire la măsurile provizorii în temeiul art. 39 din Regulamentul Curții, statul parte nu şi-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul art. 34 din Convenție. Curtea a observat în special că, în temeiul sistemului Convenției, măsurile provizorii, așa cum au fost aplicate consecvent în practică, joacă un rol vital în evitarea unor situații ireversibile care ar împiedica Curtea să examineze în mod corespunzător cererea şi, după caz, să-i asigure reclamantului beneficiul practic şi efectiv al drepturilor conferite de Convenție. Astfel, în aceste condiții, neîndeplinirea de către un stat care a ratificat Convenția de a se conforma măsurilor provizorii aduce atingere eficacității dreptului la cererea individuală garantat de art. 34 şi angajamentului formal al statului de la art. 1 de a proteja drepturile şi libertățile prevăzute de Convenție.

Curtea a reiterat că, în temeiul art. 34, statele care au ratificat Convenția se angajează să se abţină de la orice acţiune sau inacţiune care ar putea împiedica exercitarea efectivă a dreptului unui reclamant de a înainta o cerere. Neîndeplinirea obligației de a respecta măsurile provizorii trebuie să fie considerată ca împiedicând Curtea să examineze în mod efectiv plângerea reclamantului şi ca împiedicând exercitarea efectivă de către reclamant a dreptului acestuia şi, în consecință, ca o încălcare a art. 34.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că în temeiul art. 6 §1 a Convenției, „dreptul la o instanță” protejează, de asemenea, executarea măsurilor provizorii luate în așteptarea adoptării unei decizii definitive (*Sharxhi şi alții împotriva Albaniei*, cauză în care Curtea a obligat Albania să achite reclamanților 13 098 600 euro, pentru demolarea unei clădiri rezidențiale, în pofida măsurilor provizorii adoptate de instanțele naționale).

În cauza *Paladi vs Republica Moldova*, Curtea a hotărât că a fost încălcat art. 34 din Convenție, pe motivul nerespectării de către autoritățile moldovene a măsurii provizorii, recomandate de Curte în temeiul art. 39 din Regulamentul Curții, prin care Curtea le solicita să îl țină pe reclamant în Centrul Republican de Neurologie al Ministerului Sănătății. În această hotărâre, Curtea a reiterat, în

special, că măsurile provizorii pe care trebuia să le adopte în temeiul art. 39 din Regulamentul său de procedură au servit la asigurarea eficacității dreptului la o cerere individuală stabilit prin art. 34 din Convenție. Curtea a explicat în continuare că ar fi încălcat art. 34 în cazul în care autoritățile unui stat contractant nu au luat toate măsurile care ar fi putut fi luate în mod rezonabil pentru a se conforma măsurii indicate de Curte. În plus, Curtea a constatat că nu era de competența unui stat membru să înlocuiască hotărârea Curții cu propria judecată şi să verifice dacă a existat un risc real de a aduce prejudicii imediate şi ireparabile unui reclamant în momentul în care a fost indicată măsura provizorie sau să ia o decizie privind termenele pentru respectarea unei astfel de măsuri.

Măsurile provizorii sunt reglementate inclusiv la *art. 279 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene* care statuează că, în cauzele cu care este sesizată, Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate dispune măsurile provizorii necesare.

Relevantă în această ordine de idei este este și jurisprudența Curţii de Justiţie a UE (CJUE), care a subliniat că protecţia juridică provizorie a fost şi este un element esenţial al garanţiei de protecţie juridică (CJUE, C-432/05, 13.03.2007). Tot instanţa de la Luxemburg a reţinut că o instanţă naţională care se ocupă de un litigiu care urmează să fie judecat conform dreptului Uniunii trebuie să poată emite măsuri provizorii pentru a putea asigura eficacitatea deplină prin emiterea ulterioară a deciziei principale (C-416/10, 15.01.2013). În consecință, se garantează o protecție juridică provizorie efectivă, drept urmare, dreptul primar al UE obligă statele membre să ofere o protecţie juridică provizorie efectivă.

Prin urmare, neexecutarea măsurilor provizorii luate de instanțe până la adoptarea unei decizii definitive, constituie o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție.

Raportând la caz prevederile enunțate, reieșind din constatările relatate, Completul judiciar consideră că instanța de fond întemeiat a dispus suspendarea executării hotărîrii Agenției Naționale de Reglementare în Energetică nr. 369 din 28.06.2024, privind aprobarea tarifelor pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate de către SA „Regia Apă Canal-Orhei” în partea ce ține de aplicarea către SRL „Orhei-Vit” a pct. 2) și anume aprobarea tarifelor pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate prestat de SA „Regia Apă Canal-Orhei”, în mărime de 28,15 lei/m3 și această suspendare răspunde exigențelor de respectare a echilibrului rezonabil

între interesul public pe care autoritatea publică este obligată să îl îndeplinească și drepturile subiective sau interesele legitime private care pot fi afectate.

În această ordine de idei, ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Agenția Națională de Reglementare în Energetică au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menținând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 noiembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e:

Recursul declarat de Agenția Națională de Reglementare în Energetică - **se respinge.**

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 noiembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela